

на рибата „ела следъ мене,“ това значи да влѣзе въ водата, дето сж условията на нейния животъ. Когато кажатъ на птицата „ела следъ мене,“ това значи да я пуснатъ въ въздуха, свободно да хвърчи. Когато кажатъ на човѣка „ела следъ мене,“ това значи да го поставятъ въ свѣта на неговата душа, дето той може правилно да мисли и да чувствува. Който живѣе въ душата си, само той може да мисли. Безъ душа човѣкъ живѣе въ свѣтъ на илюзии, на заблуджения. Съ душа човѣкъ живѣе въ действителността, въ пълнотата на живота. Всѣки може да провѣри тази истина. За това, обаче, се изиска абсолютна вѣра въ Единия, въ Свещения. Съ тази вѣра корабътъ ви спокойно ще преплава бурното море, безъ да потъне. Мъжнотоитѣ и страданията ще минатъ и заминатъ, безъ да ви причинятъ нѣкакви повреди. Каквото мъжното и страдания да преживявате, всичко ще се превърне на добро.

Велики сж принципитѣ на новото учение! Тѣ правяте хората братя и сестри помежду си. Тѣ превръщатъ злото въ добро. И тогава, като се каже за нѣкоя жена, че е сестра, подразбираме такава душа, която може да се отваря само съ ключа на Божествената Любовь. Днесъ жената носи ключа на спасението. Ако тя може да употреби този ключъ на място, свѣтътъ моментално ще се изправи, моментално ще се спаси. Едно мога да препоръчамъ на българите: да се освободятъ отъ своето любопитство. Де кого срещне, българинътъ ще му зададе редъ въпроси: Кѫде отивашъ? Какво правишъ? Жененъ ли си? Какво работишъ? Колко ти плащатъ? — Не се интересувайте отъ чуждитѣ работи! Вземете примѣръ въ това отношение отъ англичанините.

Англичанинъ седи въ едно купе на трена, пѫтува за нѣкѫде. Срещу него седи непознатъ пѫтникъ и пуши цигара. По едно време непознатиятъ пѫтникъ задрѣмалъ. Искри отъ цигарата паднали върху дрехата му, която следъ малко почнала да дими. Англичанинътъ забелязаль това нѣщо, но понеже не познаваль съпѫтника си, не посмѣль да го събуди и да обрнне вниманието му, че дрехата му се запалила. Той потърсиъ съ погледа си човѣкъ, който да познава задрѣмалия пѫтникъ и, като намѣриъ такъвъ, обрнналъ се учиово къмъ него съ думитѣ: Моля, запознайте ме съ този господинъ. Следъ като го запознали, той казаль на въпросния пѫтникъ: Господине, дрехата ви се е запалила. Въ това отношение, англичанинътъ има добра чѣрта — той запазва присѫтствие на духа си. Ако българинъ